

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

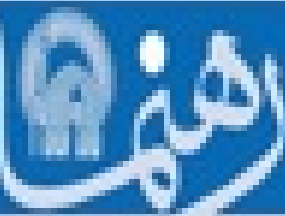

الحق
علیه
الصلوة
والسلام

www.ghaemiyeh.com
www.ghaemiyeh.org
www.ghaemiyeh.net
www.ghaemiyeh.ir

انستاز قلمرو رهسوزی
موجو تهیه و تهیه و تهیه و تهیه

راههای ایجاد سهمیه‌بندی در خانه چگونه می‌باشد؟ شهید محمدحسین باهنر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

رهنما ۱ : (راههای ایجاد صمیمیت در خانه چگونه می باشد؟)

نویسنده:

محمد جواد باهنر

ناشر چاپی:

معاونت فرهنگی آستان قدس رضوی

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۶	رهنما ۱ : (راههای ایجاد صمیمیت در خانه چگونه می باشد؟)
۶	مشخصات کتاب
۶	اشاره
۱۲	۱. نشانه های صمیمیت
۱۶	۲. راه های ایجاد صمیمیت در خانه
۳۸	نکته نهایی
۴۳	درباره مرکز

رهنما ۱: (راههای ایجاد صمیمیت در خانه چگونه می باشد؟)

مشخصات کتاب

عنوان و نام پدیدآور: راههای ایجاد صمیمیت در خانه چگونه می باشد؟/مؤلف محمد جواد باهنر.

مشخصات نشر: تهران: آستان قدس رضوی، معاونت تبلیغات و ارتباطات اسلامی، ۱۳×۱۳.

مشخصات ظاهری: ۲۲ص. ۱۴×۱۲س.م

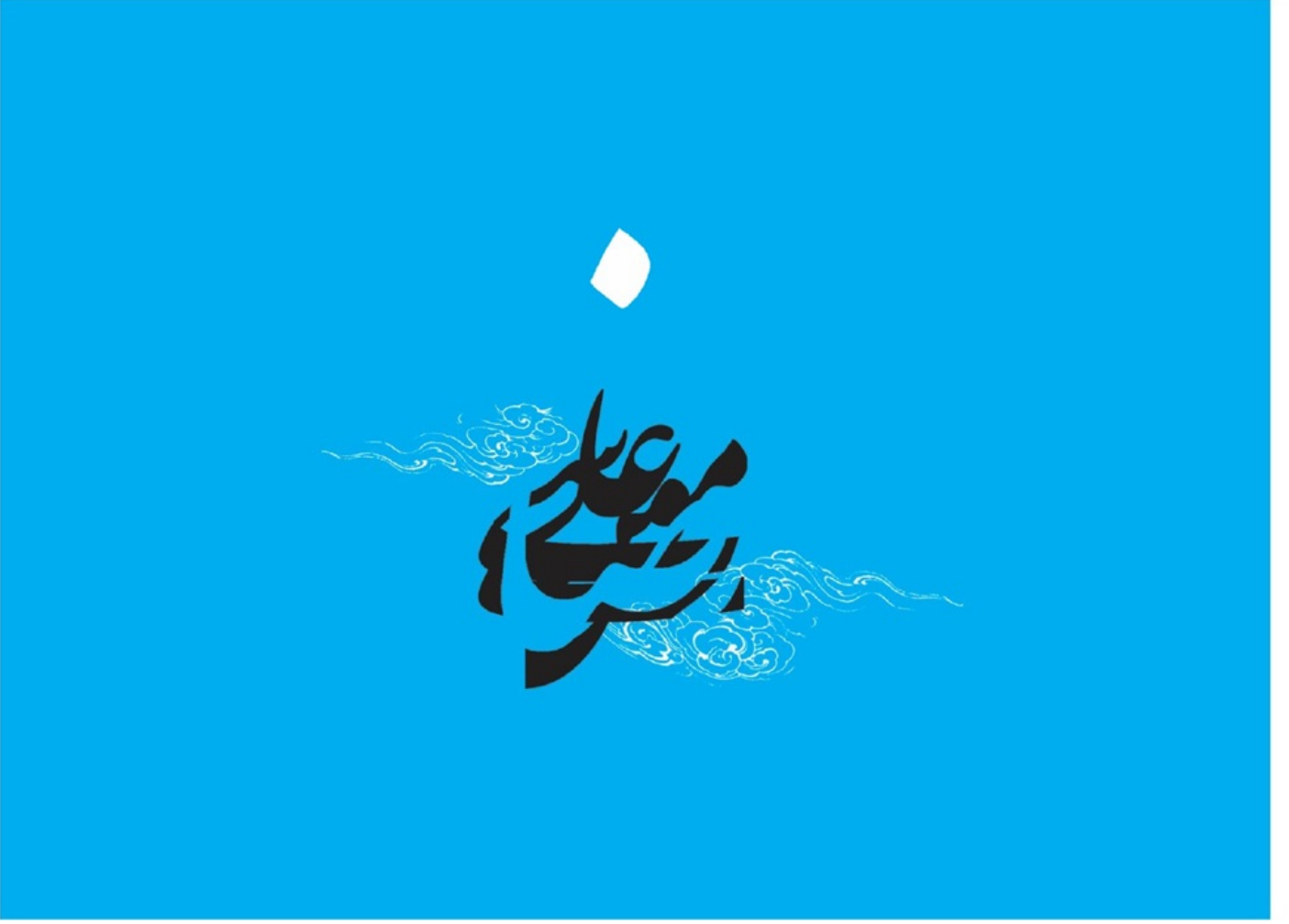
فروست: رهنما؛ ۲

وضعیت فهرست نویسی: در انتظار فهرستنویسی (اطلاعات ثبت)

شماره کتابشناسی ملی: ۱۷۹۴۶۸۰

ص: ۱

اشاره

سه پرسش را در این نوشتار (۱) پاسخ می گیرید:

۱. با وجود چه نشانه هایی بفهمیم صمیمیت وجود دارد؟

۲. راه های ایجاد صمیمیت در خانه کدام است؟

۳. در مسیر دشوار تربیت، رابطه صمیمانه والدین و فرزندان چه سود و اثری دارد؟

ص: ۵

۱- برگرفته از کتاب: گفتار های تربیتی؛ با اندکی ویرایش.

۱. نشانه های صمیمیت

معمولاً، از سه اصل به عنوان نشانه های صمیمیت نام می برند:

۱-۱ کسی را محرم ترین و مؤثرترین مشاور خود احساس کند:

دوست صمیمی کسی است که فرد بتواند رازهایش را، بی واهمه، با او در میان بگذارد و احساس کند که او به وی وفادار است و رازش را فاش نمی سازد. نیز، اگر مشکلی دارد، با او در میان بگذارد؛ زیرا می داند که او به مسائل دوستش بی اعتنا نیست، بلکه دغدغه حل آن ها را دارد.

۲-۱ بتواند خواسته هایش را به راحتی با او مطرح کند:

فرد باید بداند که طرف مقابلش در برابر خواسته ها و توقعات او واکنش مثبت نشان می دهد. انسان گاهی برای انجام دادن کاری به مراجعه به دیگری احتیاج پیدا می کند. عده ای هستند که انسان از آن ها به این تعبیر یاد می کند: «او که هیچ» و اساساً هیچ گاه به او مراجعه نمی کند؛

ص:۸

چراکه او آدمی است که هیچ قدمی در راه کمک و یاری دوستش، حتی به زبان، بر نمی دارد. چنین شخصی را دوست صمیمی محسوب نمی کنند. دوست صمیمی کسی است که انسان احساس کند آن دوست، یاور و همکار خوبی برای اوست.

۱-۳ انسان به کسی آن قدر احساس نزدیکی کند که حتی بتواند نقطه ضعف خود را با او در میان بگذارد:

صمیمیت بین دو نفری برقرار است که بتوانند و جرأت داشته باشند که حتی خطای خودشان را با یکدیگر در میان بگذارند. یکی از علامت های صمیمیت این است که انسان بتواند ضعف های خود را به دیگری بگوید، با او درد دل کند و انتظار یاری و همکاری داشته باشد.

بین افراد و جوامع کم رُشد، عینک بدبینی همیشه خیلی قوی است؛ یعنی شخص به دنبال این است که نقطه ضعف یا کمبودی در شخص مقابل بیابد و آن را بزرگ کند. حتی به محض

اینکه اشتباه و لغزشی از دوست صمیمی چندین ساله اش می بیند، فوری با او قطع رابطه می کند یا در حضور وی، به سبب خطایش، مُهر سکوت بر لب می زند؛ درحالی که سال ها از دوستش کار نیک و شایسته دیده است. همچنین، وقتی که کارنامه فرزندش را به دست او می دهند، در نمره ها به دنبال نمره ای ضعیف می گردد و با پیدا کردن آن، فریادش بلند می شود؛ درحالی که نمره های خوب را نمی بیند.

چرا چشم نقطه ضعف بینی بسیار قوی است، اما درمقابل، چشم نقطه قوت بینی، چه در روابط اجتماعی با دوستان و همکاران و همسایگان و چه در روابط خانوادگی با فرزندان، ضعیف است؟ این مسئله مخصوصاً در رواج شایعات، مصیبت است. فرد یا شخصیت یا گروهی را به دلیل شایعه کوچکی که درباره آن ها منتشر شده است، بدون تحقیق و فکر درباره آن، محکوم می کنند و دست به دست و دهان به دهان، آن شایعه را منتشر می سازند؛ گویی رواج این شایعه و خوار کردن فرد و بُردن آبرو و حیثیت او، آن هم براساس گمان، ثواب دارد و کاری خیر است! این، از صفات ملتی کم رُشد است.

۲. راه‌های ایجاد صمیمیت در خانه

باید کاری کرد که بچه ها خانه را محیط صمیمیت بدانند، درددل هایشان را با والدین خود مطرح کنند، حرف هایشان را با آنان بزنند و اگر چیزی می خواهند، از آنان بخواهند. گاهی می گویند فلان پدر با پسر جوانش دوست است: ساعت ها می نشینند و با هم صحبت می کنند. جوانی بیست ساله، همراه پدر پنجاه ساله خود، مسافرت می کند، راه می رود و درددل می کند. آیا شما هم حاضرید این گونه عمل کنید؟ یا فقط در حدود همین تشریفات که باید احوالی پرسید و سلام و علیکی باشد، قانع هستید؟ گاهی، این قدر فاصله زیاد است که حرفی برای گفتن وجود ندارد. همین جوان، اگر رفیقش را پیدا کند، دو ساعت با هم حرف می زنند؛ اما با پدر یا مادرش، مثل اینکه حرفی برای گفتن ندارد! نمی دانیم که آیا روح ها به هم نزدیک نیست یا عواطف شکوفا نیست؟ بالاخره، صمیمیت وجود ندارد.

ده اصل در خصوص چگونگی «ایجاد صمیمیت در خانه» وجود دارد که به طور خلاصه بیان می کنیم:

اگر می خواهید فرزندان با شما صمیمی باشند و همکاری و اطاعت کنند، باید ببینید که آیا شما، پدر و مادر، با هم صمیمی هستید؟ آیا خواهر و برادرهای بزرگ تر نسبت به پدر و مادر و نسبت به یکدیگر، صمیمی هستند؟

این اشتباه است که انسان فقط دستور دهد و از دیگران بخواهد؛ اما عملش نمودارِ سخن او نباشد: [کونوا دُعاہ الناس بغير ألسنتکم.] (= مردم را نه فقط با زبان، بلکه با عمل به راه خیر دعوت کنید.) عمل شما می تواند نمودارِ جهت و راه و خواست شما باشد. چه بسیار زن و شوهرهایی را می بینیم که غیر از صحبت درباره وسایل و احتیاجات زندگی، حرفی برای گفتن به یکدیگر ندارند. اینکه بنشینند و درباره مسئله ای اجتماعی، فکری یا دینی با هم بحث کنند، برایشان مطرح نیست. همان خانمی که موقع رفتن، بعد از آنکه خداحافظی اش را کرد، باز هم یک ساعت روی پا می ایستد و با خانم های دیگر حرف می زند، وقتی با شوهرش می نشیند، مثل

اینکه هیچ حرف و مسئله ای برای گفتن ندارد!

دست کم، در شبانه روز، نیم ساعت با هم صحبت کنید: نه سخنان معمولی و جاروجنجال و توقعات مالی؛ بلکه صحبتِ باهدف و نتیجه بخش داشته باشید. اگر داخل خانه، بین شما پدر و مادر، این صمیمیت و همکاری وجود داشت، آنگاه می توانید توقع داشته باشید که فرزندانِتان هم با شما همکاری کنند. اگر به حرف ها و پیشنهادهای یکدیگر احترام می گذارید، توقع داشته باشید که فرزندانِ شما هم به دستورها و فرمان های شما احترام بگذارند.

نسخهٔ این درد چیست؟ اولین دارویی که در این خصوص تجویز می کنند، این است که خودتان با یکدیگر صمیمی باشید؛ دوست همدیگر باشید و درِ دل خود را به یکدیگر بگویید تا در این محیط، این صفات پرورش یابد.

ص: ۱۵

در صورتی صمیمیت ایجاد می شود که فرزند احساس کند اولیایش انسان های هوشیار و مشکل گشایی هستند. گاهی، بچه ها نقاط ضعفی از پدر و مادر به دست می آورند. ممکن است بچه پیش خود بگوید: «پدرم کودن است و می شود او را فریب داد.» مثلاً فرزند اشتباهی مرتکب شده است و به گونه ای دیگر برای پدر توضیح داده است؛ بهانه دروغین آورده و پدر هم قبول کرده است یا هزار کار خلاف مرتکب شده و پدر اعتنا نکرده است؟! بنابراین، او احساس کرده است که پدرش، آدمی نیست که روی کارها حساب کند و ریزبین و تیزبین باشد.

البته تصور نکنید که پایین بودن مدرک تحصیلی یا موقعیت اجتماعی پدر، عامل این مشکل است؛ گاهی ممکن است پدر، در عین بی سواد یا کم سواد بودن، باهوش و حسابگر و زرننگ باشد. ای بسا، لازم باشد همه ما در این زمینه آموزش ببینیم. گاهی، رفتار شخص در روابط اجتماعی، به گونه ای است که نمی توان به او اعتماد کرد؛ اگرچه ممکن است از نظر اخلاقی پاک

و سالم باشد، از آنجا که فرد ساده ای است، نمی توان روی او حساب کرد. به قول معروف، خطش را خوانده اند. اگر احساس بچه این باشد که می توان پدر و مادر را فریب داد، با آنان احساس صمیمیت نخواهد کرد؛ لذا موضع گیری می کند و کار خودش را انجام می دهد.

۲-۳ رفتار اخلاقی و شخصیت تربیتی:

زیبنده است که از رفتار اخلاقی و شخصیت تربیتی پدر و مادر، خاطره بزرگی در دل فرزندان وجود داشته باشد؛ یعنی آنان لمس کرده باشند که پدر راست گوشت، به وعده هایش وفا می کند و عادل و درستکار است. نیز، مادر، پاک دامن است و... . درستکاری و پاکی و صداقت و حُسن خُلق به انسان شخصیت می دهد و جایگاه او را بالا می آورد. این شخصیت قوی، نفوذ ایجاد می کند و با این نفوذ، می توان فرزندان را رام کرد؛ یعنی در برابر والدین تسلیم ساخت.

ص: ۱۷

برخی پدر یا مادرها به گونه ای عادت کرده اند که با دیدن کوچک ترین تخلف از فرزندشان، واکنشی شدید نشان می دهند. بچه اشتباهات زیادی می کند: غذا را وارونه می کند؛ ظرف را می شکنند؛ فرش را کثیف می کند؛ دیوار را خراش می دهد؛ کوچک تر از خودش را می زند؛ لباسش را آلوده می کند. خطا در زندگی بچه فراوان است.

نوعی از موضع گیری این است که به محض مشاهده کوچک ترین خطایی از فرزند، خودبه خود دست بالا می رود و بر سروصورت کودک فرود می آید و دهان باز شده و توهینی نثار شخصیت کودک می شود. این موضع گیری، رفته رفته، توان خود را از دست می دهد. هرچه خشونت بیشتر شود، کودک جسورتر می شود. البته، خشونت غیر از صلابت و حسابگری است. برعکس؛ ممکن است موضع گیری پدر و مادری درمقابل رفتار خلاف بچه، بی اعتنایی باشد: بچه فریاد می کشد، کوچک تر از خودش را اذیت می کند، پایین و بالا می پرد، کثیف می کند و...؛ پدر و مادر

هم بی اعتنا و خونسردند. هر دو روش، غلط است.

این مشکل برای معلم نیز در کلاس ها پیش می آید: امکان دارد معلمی موضع گیری خشنی داشته باشد و کوچک ترین تخلفی را با تندی پاسخ دهد یا برعکس: معلمی درمقابل خطاهای شاگرد، هیچ گونه واکنشی نداشته باشد. نه در آن محیط خفقان و خشک و نه در این محیط بی اعتنایی، هیچ گونه دوستی و صمیمیتی به وجود نمی آید و به دنبال آن نیز هیچ گونه همکاری و کمکی وجود نخواهد داشت.

پس چه باید کرد؟ اینجا از مواضع بسیار حساس است: درمقابل هر خطا، باید واکنشی مناسب داشت. فرزند، خطایی کرده است و پدر و مادر هم عصبانی شده و اختیار از دست داده اند. دراین حالت، هر تصمیمی که گرفته شود و هر کاری که انجام گیرد، غیرمنطقی است و عقلاهی نخواهد بود. باید صبر کرد تا عصبانیت فرو بنشیند و انسان بتواند با حساب و منطق، کاری انجام دهد.

مسئله دیگر این است که اگر موضع گیری در اولین مرحله، کتک زدن یا ناسزاگفتن و فریاد بیجا باشد، غلط است؛ اما درعین حال، نمی توان درمقابل این خطای فرزند، ساکت بود و هیچ نگفت؛ باید صحبت کرده و تا حدی، ملامت و بازخواست کرد و عواقب بد آن عمل را به او نشان داد و چه بهتر است که انسان، قبل از پیدایش آن تخلف، پیش بینی و پیشگیری کند.

همین جا این مسئله را نیز مطرح کنم که نباید توقع داشته باشید فرزندانتان مطیع محض شما باشند. انسان واقعاً گاهی از اینکه فرزند خردسال و کودک سه چهارساله اش در برابر دستوری، شانه هایش را بالا می اندازد و با بی اعتنایی کار خودش را می کند، لذت می برد! این کودک شخصیت و اراده دارد. او انسان است و خداوند انسان را آزاد آفریده است. به خدا قسم، اگر این موهبت آزادی در افراد و انسان ها رشد یابد و رهبری شود، عقل ها شکوفا و استعدادها بارور و انسان ها ساخته می شوند. برعکس؛ آن زمانی که این استعداد بزرگ انسانی که شاید رمز انسانیت باشد، شکسته و بی نتیجه شود و انسان نتواند فکر کند و حرف بزند، در این صورت، تمام

استعدادها لجن مال و سرکوب می شود و اصلاً شکوفایی و رشدی در کار نخواهد بود. اگر شما روی جوانه ای که با کمال طراوت و نشاط، از دل زمین روییده است، سنگی سخت بگذارید، پژمرده و له می شود؛ اما اگر وسایلی را فراهم سازید که برای رشد آن لازم است، اطرافش را مقداری شیار بزنید و آب و کود بدهید، زودتر از دل خاک بیرون می آید و آزاد می شود و رشد می کند. البته اگر به این سو و آن سو منحرف شد، رهبری اش کنید؛ اگر آفتی آن را تهدید کرد، سم پاشی و آفت زدایی کنید و اجازه دهید آزاد بالا رود.

نباید توقع داشت که فرزندان، خودشان نیندیشند، شخصیت نداشته باشند، نتوانند تصمیم بگیرند و همیشه گوش به زنگ فرمان های پی در پی باشند؛ آن هم فرمان هایی که اگر در هفته یا روز، از مجموع بُکن و نکن هایی که به فرزند می گویند، نوار بگیرند (خصوصاً مادران)، بمبارانی از دستورها جمع می شود: دست زن؛ این طرف نرو؛ اینجا ننشین؛ حرف زن و... . کودکی که در برابر این همه فرمان قرار می گیرد، نمی تواند تشخیص دهد یا تصمیم بگیرد و لذا اراده اش از بین می رود.

بنابراین، نه می توان فرزند را آزاد گذاشت که هرچه خواست انجام دهد و نه می توان توقع داشت که به هرچه اولیا می گویند، عمل کند. البته، گفته های والدین هم باید منطقی باشد. برای مثال، درحالی که بچه نشسته و درسش را می خواند یا سخت، مشغول انجام دادن تکالیف است، ناگهان پدر دستور می دهد: «برو آب بیاور» یا «برو در را باز کن.» در چنین موقعیتی، تا حد امکان، نه تنها نباید فرمان داد، بلکه باید وضعیت بهتر را فراهم کرد تا فرزند، بیشتر و بهتر بتواند کارش را انجام دهد. بنابراین، برخورد منطقی با خطاهای فرزند، از اصول مهم ایجاد صمیمیت است.

۲-۵ بهادادن به نقاط قوت فرزندان:

قبلاً اشاره کردم که ما، تنها، نقطه های ضعف را می بینیم. بگذارید جامعه ما به این عادت کند که نقطه های قوت را پروبال دهد. از میزان عدل الهی که نباید سبقت بگیریم! آنجا گناهان و ثواب ها را با هم می سنجند و ترازو و حساب و معادله ای در کار است. به علاوه،

ص: ۲۳

خداوند! می فرماید ما کارهای خیر شما را ده برابر اجر می دهیم: [أَمِنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا] (انعام/۱۶۰) اما اگر فرزند ما، یک شب، تکلیفش را دیرتر انجام دهد یا نمره کمی بیاورد یا اینکه کار خلافی مرتکب شده باشد، برایمان بسیار مهم جلوه می کند و عصبانی می شویم و احیاناً، فریاد می زنیم و مؤاخذه می کنیم. چرا اگر ده مرتبه کار خوب انجام داده است، آن ها را به حساب نمی آوریم؟ چرا وقتی که تکلیفش را درست انجام داده و دندانش را به موقع مسواک کرده و لباسش را مرتب نگه داشته است و در خانه، همکاری کرده است، تشویق نمی کنیم تا احساس کند برای کار او، حساب باز می کنند؟ بنابراین، امتیاز دادن و تشویق کردن در برابر کارهای مثبت، از اصول دیگر ایجاد صمیمیت است.

۲-۶ ایجاد محیطی صمیمانه برای بحث و گفت و گو:

انسان باید بنشیند و برای فرزند خود داستان بگوید یا با او بازی کند. گاهی بین بچه ها

ص: ۲۴

و والدین، صمیمیت فراوانی وجود دارد: پدر یا مادری با فرزند خود موضوعی را طرح و درباره اش بحث و گفت و گو و درددل می کنند. اساساً، باید از فرزندان خواست که برای والدین حرف بزنند. می توان از آنان پرسید که امروز، چه مسائلی پیش آمد؟ در مدرسه و در راه، چه دیدی؟ معلم چه گفت؟ کلاس چه طور بود؟ چه یاد گرفتی؟ بعد هم می توان دیدگاه های خود را برای آن ها گفت. البته، اینکه چه چیزی را کجا و چگونه بگوییم، در جای خود محل بحث است و آنچه مهم است این است که بدآموزی در آن نباشد.

۲-۷ نظرخواهی از فرزندان در امور خانواده:

نگویید: «من می خواهم خانه را عوض کنم؛ این بچه شش یا ده ساله که نمی تواند طرف مشورتم قرار گیرد.» اتفاقاً، با این هدف مشورت کنید که بچه را به حساب آورده باشید. مثلاً پرسید: «امروز ظهر غذا اگر چه باشد بهتر است؟ فردا که می خواهیم به مسافرت برویم، از کدام

ص: ۲۵

یک مقدار با بچه ها مشورت کنید و اجازه دهید نظر بد و ناقص بدهند تا بعد، نظرشان را اصلاح کنید. آنان را راهنمایی و برایشان اثبات کنید که اگر از فلان راه برویم یا اگر غذا را این طور بپزیم، بهتر است و اگر هم نظر خوبی بیان کرد، به آن عمل کنید. خصوصاً، این روش را باید برای فرزند بزرگ تر و بالغ اعمال کنید. اینان نظر و فکر دارند. اگر مایلید در کنار شما باقی بمانند، بیگانه نشوند و حرف هایشان را برای دیگران نگویند، با آنان مشورت کنید و اجازه دهید اسرارشان را برای شما مطرح کنند. به نظرشان بها دهید.

البته، منظور این نیست که آنان دوست و مشاور نداشته باشند؛ اما آنچه مهم است این است که شما هم باید از مسیر زندگی آنان مطلع باشید. این امر را با زور نمی توان تحمیل کرد و از آنان خواست که کارها و تصمیماتشان را بیان کنند؛ بلکه باید محیطی به وجود آورید که فرزند، قبل از همه، به سراغ شما بیاید. این مسئله اغلب برای بچه ها مطرح است که بچه مطلب و خبر تازه ای دارد،

اما آن را برای همه بیان نمی کند؛ تنها، برای بعضی دوستانش بازگو می کند. اصلاً خود شما هم که مطلب تازه ای دارید، عجله دارید که فلان دوستان را ببینید و آن را برای او تعریف کنید. باید محیطی به وجود آورید که فرزندان، قبل از همه، دوست داشته باشد که حرفش را با شما مطرح کند.

۲-۸ ایجاد محیط همکاری و تقسیم مسئولیت:

دوست دارید که فرزندان در خانه، با شما همکاری کند؟ این خواسته بسیار خوب و لازم است؛ اما برای تمرین این کار، چه اشکال دارد که تقسیم مسئولیت کنید؟ به تناسب سن و توان بچه ها، کارها را بین آنان تقسیم کنید: یکی سفره ببندازد، یکی در شستن ظرف ها کمک کند، دیگری خرید کند و... کارها را خیلی منطقی و عادلانه تقسیم کنید، ولی از آنان مسئولیت بخواهید. گاه گاهی هم بد نیست که جای آنان را در مسئولیت ها، تغییر دهید. اگر تقسیم کار نباشد و بی حساب عمل شود، گاهی به طور غیرعادلانه، کاری به یکی از فرزندان تحمیل می شود؛

ص: ۲۷

مثلاً پدر یا مادری در نصف روز، کارهای زیادی را برعهده فرزند خود می گذارد: توقع دارند که باغچه را آب دهد، خرید کند و کارهای دیگری هم انجام بدهد. اگر حساب کنید، می بینید وقت دیگری برای بچه باقی نمانده است. حتی خیلی مفید است که اگر خود پدر و مادر به مسافرت می روند، کار را بین خودشان تقسیم کنند تا برایشان به صورت عادی درآید. ممکن است در محیط کارتان در این زمینه خیلی فعال باشید، اما در محیط خانه، اغلب بی توجه هستید.

۲-۹ رعایت عدالت در بین فرزندان:

اگر می خواهید بچه ها نسبت به شما وفادار و صمیمی باشند، با آنان رفتاری عادلانه داشته باشید. به قدری بچه ها دقیق اند که واقعاً تعجب برانگیز است. برای مثال، فرض کنید که میوه فراوانی در ظرف هست؛ اگر سیب بزرگ تر را به بچه ای و سیب کوچک تر را به دیگری بدهید یا احیاناً اگر مادر سر سفره، در ظرفی که قدری کهنه تر است، به یکی و در ظرف بهتر، به دیگری

ص: ۲۸

غذا بدهد، بچه می پرسد چرا؟

حال، موقع خرید برای بچه ها، حرف زدن با آنان، شماتت یا تهدید کردنشان که جای خود دارد. فرض کنید امروز پای یکی از بچه ها، به ظرفی خورده و آن را شکسته است. شما هم فریادتان بلند می شود و او را تنبیه می کنید. فردا، برادر یا خواهرش همین خطا را تکرار می کند و شما اعتنایی نمی کنید. بچه بسیار باهوش و حساس است و می پرسد که چرا دیروز مرا در برابر این خلاف، تنبیه کردید؛ اما امروز که خواهرم همین خطا را مرتکب شد، بی اعتنا از کنار آن گذشتید؟

اگر می خواهید فرزندانتان با عدالت خو بگیرند و طرفدار و خواستار و مجری آن شوند و با جامعه عادل، پیوند برقرار کنند، عدالت را باید از قدم های کوچک و در کوچک ترین مسائل تمرین کرد.

درباره معلم هم، در کلاس، مسئله به همین صورت است: باید به طوریکسان از بچه ها بپرسد؛ در برابر تکلیف معین و مسئله معین یک نمره بدهد؛ به حرف همه، به تساوی گوش دهد و فقط از چند دانش آموزی که سرزبان دار هستند و خیلی خوب جواب می دهند، نپرسد.

ص: ۲۹

به همین ترتیب، نکات دیگری از این قبیل را مراعات کند.

حضرت علی دخترشان را احضار می کنند و می پرسند: «چرا این گردن بند را از بیت المال گرفتی؟» در برابر برادرشان، عقیل، می ایستند و می فرمایند: «بیشتر از آنچه حق توست، از بیت المال به تو نمی دهم.» ایشان عدالت را از درون خانه و فامیل خود اجرا می کنند تا بعد، بتوانند فریادشان را بلند کنند که «به خدا، از حلقوم ستمگر، حتی اگر نیرومند باشد، حق مظلوم را بیرون می کشم و داد مظلوم را می ستانم؛ حتی اگر ضعیف ترین افراد امت باشد.» چه کسی می تواند این فریاد را سردهد و همه مردم و همه تاریخ هم بگویند که راست می گوید؟ کسی که اول، نسبت به خود و فرزند و نزدیکانش، عدالت را اجرا کرده باشد.

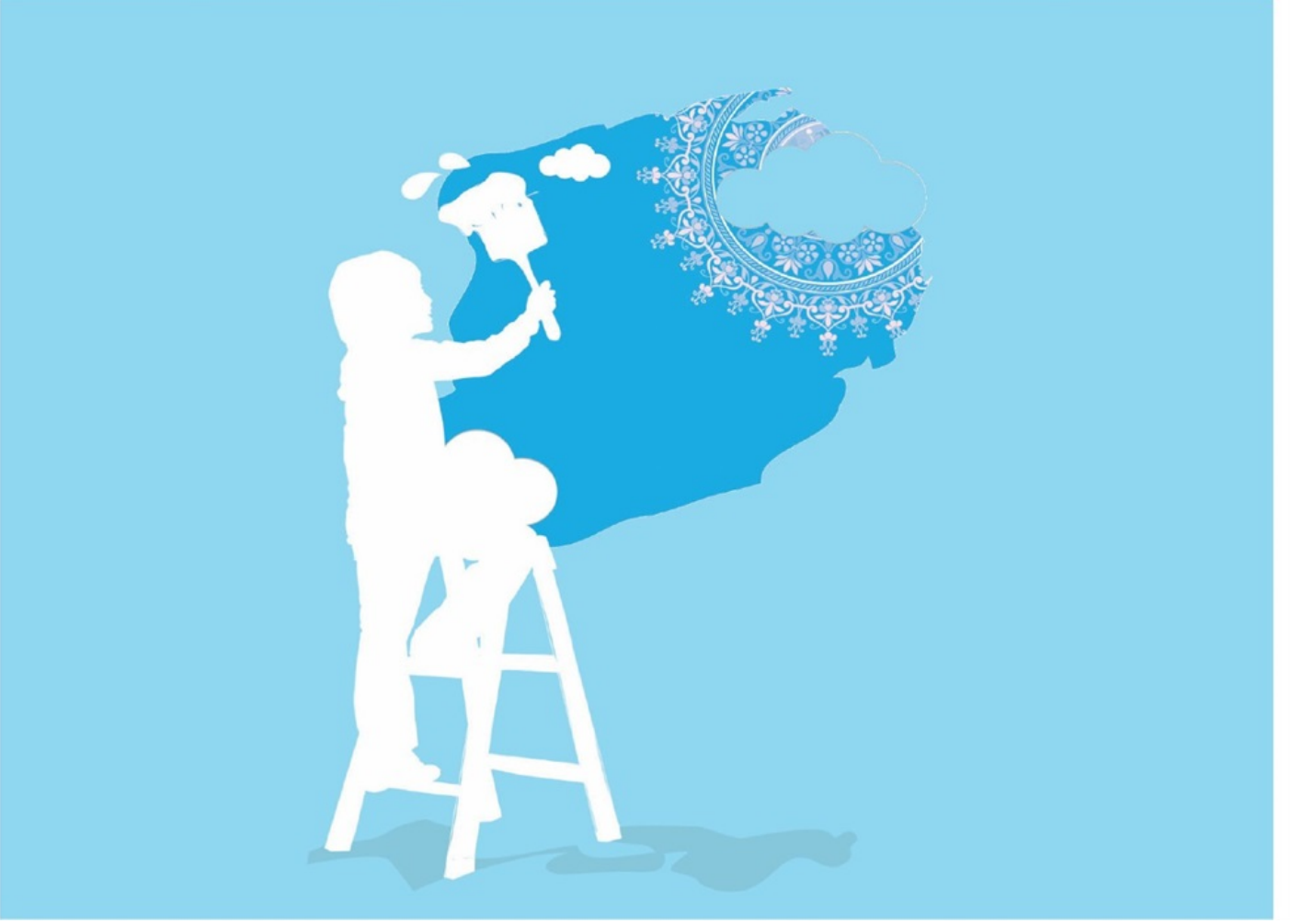
۲-۱۰ ایجاد جهان بینی مشترک بین افراد خانواده:

شما کتاب هایی خوانده اید، مطالبی شنیده اید، جلساتی رفته اید و با وعظ و ارشادهای خاصی آشنا

ص: ۳۰

بوده اید که فرزندان شما با آن‌ها آشنا نیستند. آنان کتاب‌های دیگری می‌خوانند، جلسات دیگری می‌روند و مطالب دیگری می‌شنوند. بچه، کار را به گونه‌ای می‌شناسد و پدر، آن را چیز دیگری می‌داند. بچه از خدمت، شناختی دارد و پدر، آن را به شکل دیگری می‌شناسد. تلقی و برداشت آنان از یک عبارت، متفاوت است. بنابراین، طبیعی است که رفته رفته، فاصله زندگی شما با آنان بیشتر می‌شود. اکنون، دغدغه شما این است: «چه کنیم که در سطح مشترکی قرار بگیریم؟»

کتابی را که به فرزندتان می‌دهند یا خود او تهیه و مطالعه می‌کند، اگر شما هم توانستید، ورقی بزنید. وقتی بچه‌ها بزرگ تر شدند و توانستند هر کتابی را مطالعه کنند، کتابی را که شما پسندیده‌اید، به آنان نیز بدهید تا بخوانند. در جلسات تبلیغی که شرکت می‌کنید، آنان را هم با خود ببرید. اگر مقدور باشد، در جلساتی که آنان می‌روند، شما نیز شرکت کنید. در این صورت، به تدریج، جهان بینی و محصول فکری مشترکی پیدا می‌شود. با این روش، امید می‌رود که ان شاءالله، بتوانید محیطی صمیمی به وجود آورید.

نکته نهایی

چنانچه شما به واعظی علاقه مند نباشید، حرف های او در شما اثر نمی گذارد؛ حداکثر، می گویند هنرمند خوبی است و خوب صحبت می کند؛ اما او در شما اثری نخواهد داشت. اگر می خواهید فرزندان را بسازید و تربیت کنید، او باید به شما علاقه داشته باشد، به شما احترام بگذارد و برای شما شخصیت قائل باشد تا موفق باشید؛ وگرنه، اگر برای شما شخصیت و ارزش قائل نباشد، چگونه می توانید او را تربیت کنید و دستش را بگیرید؟ به این دلیل است که یکی از پایه های تربیت، صمیمیت است [... وَ لَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظًا لَاقْبَلُ لَانْفِضُوا مِنْ حَوْلِكَ] (= ای پیامبر، اگر خشن و سخت گیر و بدخو بودی، مردم از دورت پراکنده می شدند.) (آل عمران/۱۵۹) اما تو که با مردم انس داری، به آنان عشق می ورزی، با آنان صمیمی هستی و آنان نیز با تو صمیمی هستند، این چنین گوش به فرمان های تو دارند و از آن ها اطاعت می کنند؛ و الا در محیطی که اعتماد و پاکی و شخصیت نباشد، نفوذ معنوی و روحی وجود ندارد.

خداوندا، به ما توفیق ده که در راه اجرای دستورهای مقدست بکوشیم و در تربیت

فرزندانمان، موفق باشیم. کمک کن فرزندان ما، نورچشم ما و مایه امید و مددکار ما در زندگی معنوی آینده ما باشند: [رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا
وَذُرِّيَاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا.] (فرقان/۷۴)

بسمه تعالی

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند؟

سوره زمر / ۹

مقدمه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ ه. ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سره الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسریع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفا علمی و به دور از تعصبات و جریانات اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر مبنای اجرای طرحی در قالب «مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱. بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام)
۲. تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی
۳. جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه ، تبلت ها، رایانه ها و ...
۴. سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو
۵. گسترش فرهنگ عمومی مطالعه
۶. زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱. عمل بر مبنای مجوز های قانونی
 ۲. ارتباط با مراکز هم سو
 ۳. پرهیز از موازی کاری
 ۴. صرفا ارائه محتوای علمی
 ۵. ذکر منابع نشر
- بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده ی نویسنده ی آن می باشد .

فعالیت های موسسه :

۱. چاپ و نشر کتاب، جزوه و ماهنامه
۲. برگزاری مسابقات کتابخوانی
۳. تولید نمایشگاه های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماکن مذهبی، گردشگری و ...
۴. تولید انیمیشن، بازی های رایانه ای و ...
۵. ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com
۶. تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ...
۷. راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی
۸. طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...
۹. برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم (مجازی)
۱۰. برگزاری دوره های تربیت مربی (مجازی)
۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و ... در ۸ فرمت جهانی:

JAVA.۱

ANDROID.۲

EPUB.۳

CHM.۴

PDF.۵

HTML.۶

CHM.۷

GHB.۸

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه :

ANDROID.۱

IOS.۲

WINDOWS PHONE.۳

WINDOWS.۴

به سه زبان فارسی ، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان .

در پایان :

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقلید و همچنین سازمان ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه بزرگوارانی که ما را در دستیابی به این هدف یاری نموده و یا دیتا های خود را در اختیار ما قرار دادند تقدیر و تشکر می نمایم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آواده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک ۱۲۹/۳۴ - طبقه اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۰۲۱ - ۸۸۳۱۸۷۲۲

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

گامی

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

